

1. Poštovani
1. Za pozdraviti je svaki konstruktivan predlog pri donošenju Zakona i pod zakonskih akata iz oblasti BZR. Takođe i Mišljenje delegiranih predstavnika Unije poslodavaca gdina Miletić N. i gdina Tomović D., od 07.07.2026.g. pa tako i Generalni stav da nacrt zakona treba da bude u formi da ne daje dvosmislena tumačenja i nedovoljno jasno definisana rešenja i da ne bude u suprotnosti sa **Ustavom RS** i koliziji sa **drugim zakonima**.
2. Za pozdraviti je predlog iz čl 28. Da se precizira dužnost zaposlenih oko upotrebe ličnih zašt. sredstava...
3. U agencijama za pružanje usluga BZR, ima Lica (savetnika, saradnika) koji su zadušeni za pružanje usluga i u **30, 40..... pravnih lica-firmi, i u mestima van sedišta pružaoca usluga** . U Mišljenju, za čl 46, stav 6 se predlaže da se kod angažovanja **sa nepunim radnim** vremenom ograniči angažovanje npr. na 20% radnog vremena ili kod 5 poslodavaca. Koliko vremena dnevno provode Lica iz agencija kod poslodavaca i koliko dnevno mogu da obidu poslodavaca, ako jedan čovek pruža usluge tolikom broju firmi i u više gradova? Licima sa nepunim radnim vremenom angažovanja predlažete ograničenja da se „postojeći sistem organizovanja poslova ne bi urušio“ , a za zaposlene u agencijama ograničenja te vrste ne postoje. Ako sva Lica (savetnici, saradnici) imaju potrebne kvalifikacije, struku, položen stručni ispit i Licencu Ministarstva, onda bi u cilju „sprečavanja urušavanja sistema organizovanja poslova“ i održanja kvaliteta pružanja usluga, trebalo sva Lica BZR staviti u istu poziciju i **svima** jednako ograničiti rad i obavezati ih na dužinu vremena koju treba da provedu kod jednog poslodavca, bez obzira po kom osnovu pružaju usluge! O ograničavanju – oduzimanju prava na rad samo jednom delu Lica BZR u odnosu na druge, a da i jedni i drugi rade isti posao, bi se mogli obratiti i Ustavnom sudu za mišljenje. **Ustav Republike Srbije** u čl 60 stav 3 propisuje da su **svima, pod jednakim uslovima, dostupna sva radna mesta**. Takav predlog prema delu kolega je nekorektan, daleko od razumnog i nemoralan. I oni rade za porodicu. Lice iz agencije koje pokriva 30-40 firmi, po vama, ne urušava sistem!
4. OBRAZLOŽENJE da je „poslodavac dužan da obezbedi da obim radnog vremena bude srazmeran broju zaposlenih, broju lokacija, organizaciji rada, smenskom rada, postojanju radnih mesta sa povećanim rizikom, s tim da angažovanje ne može biti manje od obima koji omogućava redovno, kontinuirano i dokumentovano praćenje primene mera bezbednosti i zdravlja na radu“ je za podržati i opet, trebao bi da važi jednako **za sva Lica!** Ograničavati samo samostalnog savetnika na broj firmi kojima može pružati usluge je protiv zakonit, selektivan i diskriminatorski!
5. Iz čl.80 – generalna primedba: da li poslove BZR mogu da obavljaju preduzetnici, jer je prepoznato da su bez stručnog kapaciteta, nesavesni? Da li je tvrdnja zasnovana na činjenicama, da li je i to zahtev Unije poslodavaca, ili možda nije njihov, i da li je to najava i nečija subjektivna želja da male treba pogasiti? Da li se ovakvim stavom-predlogom dovodi u sumnju i negira ispravnost postupka izdatih licenci od stane Ministarstva?

6. Zakon BZR insistira na terminu „puno radno vreme“. **Odlukom Ustavnog suda** broj IUO-112/2019 i Odluke objavljene u Sl. glasniku RS br 116/2020 od 16.septembra 2020.g. Ustavni sud je utvrdio da je tada, donosilac osporenog akta prekoračio svoja ovlašćenja i da navedena izreka „**sa punim radnim vremenom**“ prestaje da važi danom objavljivanja Odluke Ustavnog suda u Sl. Glasniku RS, uz obrazloženje, da bi se na taj način isključila čitava kategorija lica koja bi mogla da zasnuju radni odnos na neodređeno vreme, ali sa nepunim radnim vremenom. Da li postoji mogućnost i volja da se Zakon BZR u tom delu, usaglasi sa Odlukom Ustavnog suda RS?
7. U praksi je prisutno da su male trgovine „sa čoška“ sa kućnim potrepštinama registrovane i za maloprodaju i veleprodaju. Takođe prisutni su i slučajevi da dva-tri zaposlena rade u kancelariji 30m², koriste lap-top, telefon, registrovani kao veleprodaja, a ni jedni ni drugi nemaju skladišta, pretovare kontejnera, dizalice, vozila unutrašnjeg transporta i sl. Kako njima objasniti da ih čl. 48 Zakona tretira kao visoko rizičnu delatnost, samo zato što u registraciji imaju reč „**vleprodaja**“ i predlaže im se angažovanje Lica sa punim radnim vremenom? Da li svrstavanje u rizičnu delatnost određuju stvarni rizici, **realni uslovi poslovanja**, oprema koja se koristi u radu i podaci iz Akta procene rizika ili samo fiktivna registracija delatnosti i svrstavanje potezom pera?
8. Čl. 48 Zakona je uradio grubo razvrstavanje po granama delatnosti, bez obzira na **realno** stanje na terenu (opasnosti, štetnosti, tehnologiju, broj zaposlenih, opremu i sredstva rada koja se koriste...). Iz poljoprivredne delatnosti male firme koje bez složene mehanizacije, bez radnih mesta sa povećanim rizikom, ne koristeći hem. sredstva (ekološki) su tako svrstane u visoko rizične delatnosti. Takođe je širok pojam prerađivačke industrije, gde su i manje firme sa bezopasnom, automatizovanom i jednostavnom tehnologijom u istoj poziciji. Postoji li mogućnost da se i navedeni realni elementi sa terena uzmu u obzir, formulacije iz Zakona ublaže, da se uvaži i zaključci iz Akta procene rizika kod poslodavaca i u pojedinim slučajevima budu obuhvaćeni čl. 47, tj. prevedu u manje rizične delatnosti?
9. Stav iz završne kritičke sugestije Mišljenja, da pitanje ograničenja broja poslodavaca po jednom stručnom licu ne treba rešavati paušalno, već na osnovu analize... itd. itd. je opravdan i zahteva izuzetno ozbiljan i odgovoran pristup. Jednostavno numeričko određivanje broja poslodavaca po jednom pružaocu usluga je bez racionalnog osnova. Teritorijalna rasprostranjenost, tehnologija, delatnost, broj zaposlenih, rizici.... itd.itd. su isuviše šaroliki i složeni, da bi se jednostavno sagledali i potezom pera-birokratski propisali. U obzir treba uzeti i broj pravnih lica kojima je potrebna usluga, kvalitet usluga, broj pružalaca usluga - Lica.....
10. Zakon i pod zakonska akta koja se donose bez temeljnog sagledavanja i analize a ubrzo potom menjaju, jer su u suprotnosti ili koliziji sa Ustavom ili već postojećim zakonima (puno radno vreme, rokovi lekarskih pregleda, pregledi opreme...), struci u celini, licima koji pružaju usluge i u svakodnevnom kontaktu su i sa poslodavcima i sa zaposlenima na terenu, ne doprinose afirmaciji struke. Zaštita pokriva širok spektar delatnosti i rizika i možda bi neka javna rasprava na pojedine teme i iskustva sa terena, doprinela boljem sagledavanju problema i donošenju adekvatnijih rešenja. Tako treba i posmatrati inicijativu i cilj ovog teksta.

11. Poštovana gospoda, autori Mišljenja su kao delegirani predstavnici Unije poslodavaca Srbije i na memorandumu Unije, dostavili svoje viđenje i ponudili rešanja. Obzirom da je u Srbiji desetine i stotine hiljada poslodavaca, **u ime koliko poslodavaca oni istupaju?** Koliko poslodavaca od ukupnog broja u našoj Srbiji, su uopšte konsultovali, koliko njih je uzelo učešće u raspravi i dalo saglasnost i podržalo njihovo Mišljenje od 07.07.2026.g ?
12. Zakon BZR 35/23 je uveo novine (čl 27) izdavanje dozvola za rad. Formulacija člana je postavljena široko i uopšteno, pa kad je rad sa potencijalno eksplozivnim atmosferama u pitanju, dozvole za rad treba izdavati i zaposlenima u frizerskim salonima, točiocima goriva, kpl. hem industriji, za rad u zoni organske prašine, sudova pod pritiskom dovodi poslodavca u situaciju da izdaje dozvolu za rad svom zaposlenom koji je stručno osposobljen za posao koji obavlja, ima više godišnje iskustvo, prošao odgovarajuće obuke ZOPE i ima adekvatna lzs, ciljani lekarski itd. I kad dođe do povrede zaposlenoga, krivicu veštaci prebacuju na poslodavca-lice koje je dozvolu potpisalo, jer je formulacija člana neprecizna. Da li poslodavce treba opterećivati i sa izdavanjem dozvola za zaposlene kojima je takva vrsta poslova svakodnevna obaveza ili samo zaposlenima koji zbog vanrednih okolnosti ili situacija moraju hitno biti angažovani i na radne zadatke koji nisu njihova standardna aktivnost?
13. Od nekoga ko zastupa interese poslodavaca i istupa zvanično na njihovom memorandumu, za očekivati je bilo, da izađe sa predlogom o **rasterećenju poslodavaca od administriranja** (izdavanja dozvola za rad, vođenja evidencija obr.br.7 ili ukidanja istih). Lica (savetnik, saradnik) objektivno ne mogu svo radno vreme, uključujući i rad po smenama, biti prisutni kod jednog poslodavca, pa će lice koje je stalno prisutno u objektu poslodavca, verovatno poslovođa i sl., praktično imati tu obavezu stalnog praćenja i evidentiranja nepravilnosti. Da li je i zahtev za dopunskim opterećenjem poslodavaca administrativnim obavezama, potekao od njih?
- Zakon treba da bude u formi da ne daje dvosmislena tumačenja i nedovoljno jasno definisana rešenja i da ne bude u suprotnosti sa **Ustavom RS** i koliziji sa **drugim zakonima**,
 - Ako sva Lica (savetnici, saradnici) imaju potrebne kvalifikacije, struku, položen stručni ispit i Licencu Ministarstva, onda bi **sva** trebala da imaju ista prava i obaveze, bez obzira po kom osnovu pružaju usluge,
 - Poslodavac je dužan da obezbedi da obim radnog vremena bude srazmeran broju zaposlenih, broju lokacija, organizaciji rada, smenskom rada, postojanju radnih mesta sa povećanim rizikom, s tim da angažovanje ne može biti manje od obima koji omogućava redovno, kontinuirano i dokumentovano praćenje primene mera bezbednosti i zdravlja na radu, trebao bi da važi jednako **za sva Lica!**
 - Da li je tvrdnja zasnovana na činjenicama, da su za obavljanje poslova BZR preduzetnici, bez stručnog kapaciteta, nesavesni, da li je i to zahtev Unije poslodavaca, ili možda nije njihov, i da li je to najava i nečija subjektivna želja da male treba pogasiti?
 - Da li postoji mogućnost i volja da se Zakon BZR u delu, **sa punim radnim vremenom** usaglasi sa Odlukom Ustavnog suda RS broj IUO-112/2019 ?
 - Da li svrstavanje u rizičnu delatnost određuju stvarni rizici, **realni uslovi poslovanja**, oprema koja se koristi u radu i podaci iz Akta procene rizika ili samo fiktivna registracija delatnosti i svrstavanje potezom pera?

- Postoji li mogućnost da se i navedeni realni elementi sa terena uzmu u obzir, formulacije iz Zakona ublaže, da se uvažavaju i zaključci iz Akta procene rizika kod poslodavaca i u pojedinim slučajevima budu obuhvaćeni čl. 47, tj prevedu u manje rizične delatnosti?
- Stav iz završne kritičke sugestije Mišljenja, da pitanje ograničenja broja poslodavaca po jednom stručnom licu ne treba rešavati paušalno, već na osnovu analize... itd. itd. je opravdan i zahteva izuzetno ozbiljan i odgovoran pristup,
- Zakon i pod zakonska akta koja se donose bez temeljnog sagledavanja i analize a ubrzo potom menjaju, jer su u suprotnosti ili koliziji sa Ustavom ili već postojećim zakonima, ne doprinose afirmaciji struke.
- Koliko poslodavaca od ukupnog broja u našoj Srbiji, su uopšte konsultovani, koliko njih je uzelo učešće u raspravi i dalo saglasnost i podržalo Mišljenje od 07.07.2026.g ?
- Formulacija člana je postavljena široko i uopšteno, pa kad je rad sa potencijalno eksplozivnim atmosferama u pitanju, dozvole za rad treba izdavati zaposlenima u mnogim delatnostima,
- Od nekoga ko zastupa interese poslodavaca i istupa zvanično na njihovom memorandumu, za očekivati je bilo, da izađe sa predlogom o rasterećenju poslodavaca od administriranja.